

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.”

2023.01.19.

Tartalom.

Keresztség, üdvözülés, a római katolikus egyház tanítása szerint.

Születés-Újjászületés az angyal tanításában.

Milyen születésről tanít az angyal?

Mit akar mondani, mire akar tanítani a ruhátlan állapot?

Mi a régi lét és mi az új?

„Mert örök születés van, örök szerelem.” Mit akar ezzel megfogalmazni?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Annamari: Drága Jézusom! Köszönöm, hogy a ronda idő ellenére mégis találkozni tudunk, hogy téged tanuljunk és reméljük a tanulás által egyre közelebb kerülünk az igazsághoz. Többször előfordult, hogy változtattunk nézeteinken, de ez nem baj, a lényeg és legfontosabb a cél, az a szándék, hogy mindig Te vagy az életünk középpontjában. Ámen.

Ámen.

János: Kedves Testvérek! Mindenkit szeretettel köszöntök, ma 2023. január 19. csütörtök napja van.

Marika: Radó Margitka mindenkit nagy szeretettel üdvözöl, most jövök tőle, kórházban van.

János: Köszönjük szépen. Mielőtt elkezdjük a munkánkat, szeretném a Katának megköszönni azt az áldozatos munkáját, amin mindig elcsodálkozom, hogy végtelen öröm van benne, hogy csinálja a mi közösségi összejövételünk hanganyagának írásba fektetését. Ez nemcsak a mi számunkra, hanem a honlapunk számára is egy nagyon nagy érték, hiszen ezen keresztül is fel tudjuk kínálni az irántunk érdeklődőknek azt a tartalmat, amiből táplálkozhatnak. Nincs kétség felette, hogy ezt a munkát az angyaloktól kapta, az égtől kapta, amelyben rátalált Kata a plusz feladatára vagy a feladatának a kiegészítésére, de a lényeg, hogy a kettő találkozott.

Márti: Én is szeretnék ehhez csatlakozni és megköszönni, hogy ezt megteszed, hisz már mindannyian várjuk és ezért a Jóisten áldjon meg téged.

Kata: Köszönöm szépen, megkapom az erőt hozzá.

János: Ma tovább megyünk a születés és újjászületés anyagában, amelyet ahogyan átnéztem és készültem, ma egy olyan csodálatos anyag vár ránk, aminél szebbet, érzelem dúsabbat és amelyben gondolat gazdagabbal még nem találkoztam az angyal könyvben. Mielőtt erre rátérnénk, némi adósságom van, tisztázzunk néhány kérdést. Azt szeretném körbejárni, amikor azt állítottam, hogy a római katolikus egyház számára vagy szerint, aki meg van keresztelve, az már üdvözült. Ez nem talált minden vonalon egyetértésre, hogy honnan szedtem ezt a gondolatot. Odanyúltam az Új kiskatekizmus c. könyvhöz, amelyből még a könyvemhez is merítettem amikor írtam az idevonatkozó anyagokat. Ebből szeretnék most néhányat kiemelni, hogy ti is

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

lássátok minek alapján fogalmaztam meg én ezt a mondatot. Két fogalom, a megváltás és az üdvözülés. Szerintetek van-e a kettő között különbség?

Ildikó: Úgy érzem, hogy a megváltás az üdvözülés előtt van.

Kata: Azt fogalmaztuk meg, hogy Jézus a szellemi sötétségtől vált meg bennünket és ennek a következménye az újjászületés.

János: Most az újjászületést hagyjuk, a megváltás és az üdvözülés a kérdés. Mi az egyik, mi a másik, definiáljuk.

Márti: Nekem erről mindig az egyház jut az eszembe. A megváltással és az üdvözüléssel kapcsolatban is, mert az életemben először ott találkoztam ezzel. Mi erről már másképp gondolkodunk. A megváltás az, az ember saját magát és ezentúl a világot is, a saját látásmódján keresztül és a gondolkodása átalakításán keresztül megváltja.

János: A római katolikus hit szerint mi a megváltás és mi az üdvözülés? Ez a kérdés, mert ezzel fogunk ismerkedni, hogy ők mit tanítanak erről.

Ildikó: Ezt ti is tudjátok, hogy a katolikus egyház azt tanítja, hogy Jézus megváltott bennünket a bűntől.

Kata: Az eredendő bűntől.

János: Tehát a megváltás, az eredendő bűntől való megváltás, megszabadítás. Így is jó. Jézus neve mit jelent?

Megszabadító.

János: Mi már mit gondolunk erről a megszabadításról, hogy mitől szabadít meg?

A szellemi sötétségtől.

János: Nézzük meg ki az Üdvözítő?

Jézus.

János: Ugyancsak Jézus. A Megváltó kicsoda?

Jézus.

János: Akkor mi a kettő között a különbség?

Semmi.

János: Lehet különböző megközelítésekkel kiegészítésekkel ellátni, de a lényegre tekintve mondhatom-e azt, hogy mind a kettő azt jelenti, hogy megszabadít a szellemi sötétségtől. A megszabadító azt jelenti, hogy megszabadít a szellemi sötétségtől. Az üdvözült, pedig abban az állapotban van, amiben a megszabadítás megtörtént. Meg van szabadulva a szellemi sötétségtől. Ha valaki befogadja Jézust, akkor azt megszabadítottnak láthatjuk, megváltottnak láthatjuk?

Igen.

János: A katolikus hit látásmódja szerint megváltottnak láthatjuk. Mi nem láthatjuk megváltottnak, mert mi azt gondoljuk, hogy az embernek önmagát kell megváltania. Ez így rendben van? Megváltás és üdvözülés. Ezt azért volt fontos tisztázni, mert ezzel nem nagyon találkozunk a katekizmusban sem, de a megváltóval igen. Krisztus is bizonyos értelemben így jelenik meg. Szeretnék felolvasni az új katekizmus anyagából, amely egészen pontosan, 1994-ben a Bencés kiadóban jelent meg. Kérdéseken keresztül ezt tanítják a gyerekeknek a hittan órákon. Szeretném a figyelmeteket felhívni arra, hogy a római katolikus egyház által elfogadott teológia, amely kijelentéseket tartalmaz. A kijelentés azt jelenti, hogy az úgy van.

Marika: Az első mondata úgy hangzik, hogy: Ki vagyok én? Én római keresztény katolikus vagyok. Ebből tanultam én is annak idején.

János: *„Három szentséget fogalmaz meg a római katolikus egyház, nélkülözhetetlenek az üdvözüléshez.*

131. kérdés. Szükségesek a szentségek az üdvösséghez?

Válasz. Igen: az Egyház állítja, hogy a hívők számára az Újszövetség szentségei szükségesek az üdvösséghez.”

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Ez azért fontos megállapítás, mert a keresztelés szentségként jelenik meg. Tehát az üdvözüléshez azt állítja, hogy a keresztelés nélkülözhetetlen vagy a keresztség. Ebből a szempontból fontos ez a megállapítás.

„141.kérdés. Miért fontos a keresztség?”

Válasz: Mert a Krisztusban levő új életre születést jelenti.”

János: Tehát aki megkeresztelkedett az a Krisztusban, új életre született. Tovább a folytatja:

„Az Úr akarata szerint szükséges az üdvösséghez, ahogy maga az Egyház is, amelybe a keresztség bevezeti a hívőt.”

János: Magyarán mondva megállapítja azt, hogy egyház nélkül nincs üdvösség. Az egyház ebben a vonatkozásban, mivel azonosítja magát? Jézussal, Jézus testeként jelenik meg. Ezért, aki betagozódik a keresztelés által az egyházba, az Jézus testébe tagozódott be, az Üdvözítő testébe tagozódott be. Áttételes módon, ha az Üdvözítő testébe tagozódott be, akkor üdvözült.

„143. Kérdés. Mi a keresztség gyümölcse?”

A keresztség gyümölcse vagy a keresztségi kegyelem rendkívül gazdag; a következőket hozza magával:”

János: Gondoljatok a csecsemőre.

„Az eredeti bűn és az összes személyes bűn eltörlését, illetve az új életre születést, amely által az ember az Atya fogadott fiává, Krisztus tagjává, a Szentlélek templomává válik. Ezért maga a megkeresztelt beletestesül az Egyházba, Krisztus Testébe, és Krisztus papságának részesévé válik.

144. A keresztség eltörölhetetlen lelki jelet nyom a lélekbe, azt a sajátosságot, mely a megkereszteltet a keresztény vallás istentiszteletére szenteli. E sajátosság miatt, ami bepecsételődik, a keresztség nem ismételhő meg.

146. A keresztség szentségét ősi idők óta kiszolgáltadják a csecsemőknek, minthogy Isten kegyelme és ajándéka, s nem tételezi fel előre az emberi érdemeket: a csecsemők az Egyház hitében vannak megkeresztelve. A keresztény életbe való belépés vezet be aztán az igazi szabadságba.”

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Magáról az egyházzól, aki keresztel.

„192. Az egész Egyház papi nemzet. A keresztségnek köszönhetően minden hívő részesedik Krisztus papságában.

193. A szolgálati papság lényegileg különbözik a hívők általános tagságától, mert a hívek szolgálatára szent hatalommal ruház fel.

János: Ezt csak mellékesen kívántam megjegyezni. Még egy felolvasni valóm van.

287. A hit és a keresztség által Krisztus szenvedésében és feltámadásában egyesülve, a Szentlélek saját életének részesévé tesz minket.”

János: Mondhatom-e, hogy üdvözölt lesz?

Annamari: Egy kérdés mind ehhez, hogy akkor minek a gyónás? Hiszen az azért van, ha eltévelyedik a bárány, akkor visszataláljon.

János: Nem tévelyedik el. A bűnnel, nem tévelyedik el. Isten ellen vétkezik, de az Isten megbocsájtó, vagyis az egyház megbocsájtó, ha az egyháznak meggyónja.

Annamari: De ha nem gyónja meg, akkor az egyház szerint elkárhozik.

János: Ezek ellentmondások. Ez teológia, ahol nincsenek egyértelmű dolgok és következetes dolgok sincsenek. Amikor a keresztségről beszélt nem voltak kitételek, ugyanúgy, mint ahogyan a tízparancsolatban azt mondja: Ne lopj! Ha lopsz, akkor mi lesz, ezt nem teszi hozzá. Az, hogy mi lesz, azt majd Mózes teszi hozzá. Lehet vannak olyan megfogalmazások, amelyek valóban Istentől jövéek és az egyház hozzáteszi a magáét. Azt mondja, halálos bűnt követsz el, ha nem mész vasárnap templomba. Jézus mondott ilyet az evangéliumokban?

Nem.

János: Ha az egyház azonosítja magát Jézussal és ebben nincs mese, nincs kérdés, akkor amit az egyház mond és állít, azt Jézus mondja.

Annamari: Az egyház szerint.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Nyilván. Ha ő mondja, akkor az törvény. Nem az a kérdés, hogy melyik mond ellen, hogy akkor ez miért van, az miért van, ha nem, van egy egyházi rend, ami kétezer éve kialakult és azt tartani kell. Azt mondom neked, hogy Jézus azt mondta: *Nem ítéletre jöttem*. Ezt elég bőven kifejtettem a könyvemben. Akkor hogyan lehet az, hogy van a pápaságnak egy egyházi tanító hivatala, amely azzal foglalkozik, hogy ki milyen bűnt követett el és kinek mit bocsájt meg, és mit nem bocsájt meg. Például Gyurka bácsinak a bűnét, hogy mit tudom én miket hirdetett, azt nem bocsátotta meg és nem helyezte vissza a gyakorló papi állományba.

Márti: Feri bácsit sem.

János: Igen, Feri bácsit sem. Nem az a kérdés, hogy az evangéliumokkal vagy saját magával szinkronban van-e, hanem speciel csak a keresztség vonatkozásában mit fogalmaz meg az egyház.

Marika: Mi az, hogy a Krisztus papságában való részesülés?

János: Kérdezd meg őket.

Marika: Krisztus nem volt pap.

János: Pál szerint főpap volt és ezt az egyház elfogadta. Nemcsak elfogadta, hanem hirdeti, hogy Krisztus főpapsága és főpapként hirdeti. Ez Jézus főpapi mi volta és ezt Pál keményen megfogalmazta.

Marika: Pálról megvan a véleményem.

János: Majd odaát elmondod neki.

Marika: A megboldogult Ratzinger is vajon, hogy nézet a Gyurka bácsira amikor odaát találkoztak.

János: Nagy valószínűséggel nem találkoztak. Akkor ez így elég a keresztelezésről, mint információ. Csak egy picit többet tudjunk erről, ennyi volt a szándékom.

SZÜLETÉS-ÚJJÁSZÜLETÉS

Amennyit tovább tudsz adni, annyi a sajátod.

Minél közelebb a kör ŐHOZZÁ,

annál több tűz áradhat le

és neked új „éned” születik.

Nincs sajátod.

Semmi vagy és minden.” (36. b. G.)

János: Beszéltünk arról a kijelentésről, hogy:

„Minél közelebb a kör ŐHOZZÁ,”

ezt hogyan értelmeztük?

Márti: a folyamatos újjászületések által mindig közelebbi körre kerülünk. A kör mindig teljes, ami azt is jelenti, hogy nem vagyunk egyedül, mert ugyanazon a lelki szinten lévőek vannak velünk a körön.

János: Igen

Kata: Az újjászületések sorozatában emberi szellem mindig tud körről körre a szűkebb körre jutni.

János: Mondhatjuk- e azt, hogy a szűkebb kör egy szimbólum. Szimbolikusan jelzi az Istenhez való közelség állapotát, amelyben az adott szellemi lény nem egyedül van, hanem többedmagával és ez a kör mindig egy teljességet jelent.

Márti: Nincs rangsor a körben.

Marika: A középponttól mindenki egyenlő távolságra van.

János: Mi a középpont?

Marika: Az Isten.

János: Akkor ki a középpont?

Isten.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: A pontnak mi a nagyon nagy érdekessége?

Marika: Nincs kiterjedése.

János: Mégis mindent magában foglal. Még a hasonlat is elgondolkodtató.

Kata: Minden változik, de a pont változatlan.

„annál több tűz árad le.”

János: Erről mit gondoltok?

Kata: Olyan értelemben több tűz árad le, hogy több valóságot ismerünk fel és ezáltal ahogyan szoktuk mondani, gazdagodunk az Istenben és többet tudunk tovább adni.

János: Az angyal mondja valahol, hogy az ember nem tud találkozni közvetlenül az Isten valóságával, mert elégne. Nem a hófok miatt égne el, hanem egyszerűen nem tudná azt a fényt, azt a valóságot elhordozni, amit az Isten jelent. A közelebbi körben:

*„annál több tűz áradhat le
és neked új „éned” születik.”*

Kata: Azáltal, hogy megéli az új valóságot, ezáltal van egy folyamatos újjászületésben az emberi szellem.

Ildikó: Azt is lehet ehhez hozzáfűzni, hogy az önátadás által, a befogadás által történik az, hogy az ember közelebbi körbe kerül.

„Nincs sajátod.”

János: Ez az énre vonatkozik-e?

Ildikó: Igen.

János: Ez támassza alá azt, amit mondtál nekünk Ildikó. Miért nincs saját énünk? Tehát végső soron nincs saját énünk, bár úgy gondoljuk, hogy van, mégis azt állítja az angyal, hogy végső soron nincs saját éned.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Detti: Azért, amit Márti szokott mondani, hogy minden egy.

Kata: Mert folyamatosan változik.

Ildikó: Az önátadással nyilvánvaló, hogy egyre jobbra válunk. A mi énünk nem olyan, mint az Istentől kapott énünk.

János: Ami változik éned, az nem a sajátod?

Ildikó: De, először igen, az enyém volt.

János: Amikor megvan az új éned, az nem a sajátod?

Ildikó: De az is a sajátom.

János: Akkor, hogy értelmezzük azt, hogy: *Nincs sajátod*, mert ez ellentmond annak, amit mondtatok.

Annamari: Ott van az első sorban: *Amennyit tovább tudsz adni, az a sajátod*. Ezért neked nem marad, mert tovább adod, neked nem marad.

János: Az adás vonatkozásában más a megközelítés. *Amennyit tovább tudsz adni annyi a sajátod*, de abban, amit adtál.

Márti: Mindent kapunk az Istentől.

János: De azt is a sajátodnak élheted meg. Amikor bármit kapsz, azt mondd, hogy a Márti kapta. Az angyal pedig azt mondja, én kaptam. Az én és a sajátom, az ugyanaz.

Kata: Forrását tekintve, így nincs sajátod.

János: Úgy tűnik, mivelhogy az újjászületések folyamatában az én megmarad, mert én születek újjá és az újjászületett én is újjászületik, de az mind-mind én vagyok. De, ez azért nem a sajátom, mert ez a sajátom úgy tűnik, hogy arról szól, hogy nem mi teremtettük magunkat. Amikor azt mondom, hogy én, akkor mit fogalmazok meg az Isten vonatkozásában, az Isten és az én kapcsolatában, gyökerét tekintve?

Márti: Azt, hogy *Ő* teremtett engem.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Ő teremtett engem, vagyis ebben az énben hogyan jelenik meg az Isten?

Annamari: A része vagyok.

János: Ha nem is a része, mert az Isten nem részekből áll és csak a szóval van baj.

Márti: Az a mag, a gyökér.

János: Az Isten a kiadásban, a teremtésben, a végtelen sokszínűségben jelenik meg, ebben a sok-sok énben. Akkor azt mondja, hogy mindenben jelen van, akkor magától értetődően az emberben is. Akkor az ember magától értetődően; Ki vagyok én? Én az Isten vagyok. Az Isten általam jelenik meg, ilyen módon a teremtett világban, általad meg olyan módon jelenik meg az Isten a teremtett világban.

Marika: Ebben a bögrében is?

János: Teremtett világban bögre módon is megjelenik, csak minőségi különbség van. Nem mindegy, hogy az Istenhez méltó módon, gondolkodó, döntő, közelítő, szellemi lények vagyunk vagy pedig eszközök.

Annamari: Nincs sajátod, mert minden az Istené?

János: Mert minden az Istenből van.

Marika: Akkor én tulajdonképpen, nem is vagyok?

János: Tulajdonképpen, te nem is vagy. Nagyon jól fogalmaztál, nem is vagy. Tehát végső soron, te nem is vagy. Annyiban vagy te, amennyiben, annak éled meg magad.

Marika: Minek?

János: Annak, aki vagy. Annyiban vagy te. Ez elég.

Marika: Vagyok, mint minden ember, felség.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Mondhatjuk-e azt az Istenre, hogy: Vagyok, aki vagyok? Mondhatjuk-e az emberre is azt, hogy: Vagyok, aki vagyok?

Marika: Mondhatjuk.

János: Ugyanarról van szó, csak más a minősége. Annamari részként jelölte meg, mintha részei lennének az Istennek, de mivel az Isten nem részekből áll, de mi a végtelen síkon az Isten megjelenései vagyunk.

Kata: Minden egy, ahogyan a Márta szokta mondani.

János: Az a végső soron, de mégis, amikor én énekelem magamat, akkor nem az egységben gondolkodom, hanem a különállóságban. Az én, mindig a külön állóságot fogalmazza meg. Így van ez?

Igen.

Ivett: Itt végsősoron az a kérdés, hogy az vagyok, aki vagyok. Amikor az ember ezt kimondja, akkor ehhez kell azt tudnia, hogy én ki vagyok, tehát önmagát. De valóságában csak az Isten vonatkozásában tudja megmondani valódi énjét, mert ezt ki kell derítenie. Az Isten tudja azt, hogy Ő ki, hisz Önmaga a Minden, de az ember ezt nem mondhatja el magáról, hogy tudatában van annak, hogy ki vagyok.

János: Igen, csak mennyivel gazdagabb szellemileg az a látásmód, amikor én már gondolhatom azt, hogy én az Istenből vagyok. Bizonyos értelemben isteni vagyok, nem Isten vagyok, isteni vagyok ezáltal, mint az a világi ember, aki csak abban tud gondolkodni, hogy én vagyok és ha elmúltam, olyan vagyok, mint a nátha. Az is elmúlik.

Kata: Valójában ez helyén van, hisz a tanításban az angyal is azt mondja magáról, hogy ő is csak kép. Minden létező és teremtett lény csak egy kép és azzal, hogy darabolunk, így tudjuk ezt megérteni.

János: Bizonyos értelemben minden az Isten képét hordozza, ha képben beszélünk. De ezeknek a képeknek a megjelenése a végtelenben fogalmazható meg.

Márta: Az angyal mondja: „A nap is egy kép.”

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Marika: Akkor a dinoszaurusz is?

Kata: A menóra képében a harmadik sík és mint állat, az is kép.

János: Az is az Isten képét hordozza. Tehát, oda jutottunk el, hogy végső soron az én vonatkozásában nincs sajátod. Ezért mondja azt, hogy:

„Semmi vagy és minden.”

János: Milyen értelemben semmi az ember?

Detti: Az Isten nélkül.

János: Isten nélkül, az Isten tudata nélkül az Isten hit nélkül, bizony, semmi az ember. Nem az Isten számára, hanem önmaga számára. Mikor minden az ember?

Kata: Ha befogadja Jézust.

János: Ha hisz. Jelenleg abban a minőségben élünk itt a Földön emberként, ahol még a hit határozza meg a tudatunkat és a létünket. Kérdés, gondolat, hozzászólás?

Ivett: Az a gondolat jutott az eszembe a semmivel kapcsolatban, amikor szó volt arról, hogy ruha nélkül kell Hozzá menni. Elhangzott ez az idézet. Amikor azt mondja: *„Semmi vagy,”* akkor mind az, amit az ember magáról gondol, semmivé kell váljon, hogy meztelenül tudjon az Isten elé menni.

János: Mit szóltok hozzá, tudunk-e semmivé válni?

A. Kati: Az angyal mondja egyszer a Lilinek, hogy: meg is szűntél.

János: De mikor?

Ildikó: Semmiképpen nem tudunk szerintem megszűnni.

A. Kati: Amikor átélte az angyallal való egységet.

János: Mondjad Ildikó.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ildikó: Istenivé válunk, tehát nem történhet úgy, mintha nem is lettünk volna.

János: Beszéltünk korábban arról, hogy mielőtt megjelentünk a valóságban, léteztünk-e előtte és hogy az Isten a semmiből teremtett-e bennünket?

Nem a semmiből teremtett.

Marika: Saját magából.

János: Annak idején azt fogalmaztuk meg, hogy az ember is kezdetnélküli, mint az Istenből való szellemi lény. Ha elfogadtuk azt a tényt, hogy az Isten minden lehetőség forrása, akkor minden, ami van lehetőségként, benne kellett, hogy legyen mielőtt létbefordult a teremtés által ez a minden. Tehát realizálódott a lehetőség.

Márti: Nem válhatunk semmivé, mert az Isten szellemi magot teremtett, ami Ő maga és az nem válhat semmivé.

János: Olyan, hogy semmi, állítom, hogy nincs is. Semmi, az csak egy hasonlat, nem az vagy, mint akinek gondolod magad. Valójában ez a szó nem igazán fedí le ezt a tartalmat. A minden, az igen, mert a mindennek, ezt megint én állítom, nem ellentéte a semmi. A mindennek nincs ellentéte. Tehát ha így gondolkodunk, a semmi jelez valamit. Az Istennélküliséget jelzi. Tehát ez csak egy jelzése, megjelölése annak, amit Ivett te mondtál, hogy ruha nélkül, vagyis üres kézzel kell elébe állni. Ez a cél. Ez mit akar mondani, mire akar tanítani ez a ruhátlan állapot?

Márti: Egy olyan teljes ráhagyatkozás az Istenre, amelyben Ő alakít és tesz azzá, amivé szeretné, hogy váljunk.

János: Tehát a jelen életedben mi a te ruhád?

Kata: Amit Isten nélkül teremtünk.

János: Nem.

A. Kati: A társadalmi helyzetem, a megszerzett tudásom.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Jó a megközelítés, csak keressük azt a szót, ami mindezt kifejezi. Tehát már elmondtad, a ruhám, az én. Az előző életedben ugyanez a ruha volt-e rajtad?

Nem.

János: A következő életedben ugyanez a ruha lesz-e rajtad?

Nem.

Ildikó: Reméljük nem.

János: Tehát, hogy én ki vagyok, az egy ruha rajtam, amihez lehet ragaszkodni?

Annamari: Lehet, de minek.

János: Meghatároz ez a ruha engem?

Igen, meghatároz.

János: Abszolút meghatároz engem. Amíg az Isten előtt te úgy jelensz meg, hogy én vagyok mit tudom én, valamilyen professzor, tehát, addig azt mondja az Isten, jó akkor magadra hagylak.

Marika: De az Isten mindezeket tudja, tehát nem fogja megkérdezni.

János: Nem az a kérdés, hogy az Isten ezt tudja -e?

Marika: Nem fogja megkérdezni tőlem, hogy ki vagyok?

János: De bizony meg fogja kérdezni és nem azért, mert Ő nem tudja, hanem azért, hogy te hol tartasz ebben a kérdésben.

Marika: Én egy tanítvány vagyok és istengyermek.

János: Most nem erről beszélünk, arról beszélünk, hogy ha valaki azt mondja, hogy professzor vagyok vagy ez vagyok, vagy az vagyok, akkor ez azt jelzi, hogy ez az énje határozza meg őt. Ez így rendben van?

Igen.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Kit vár az Isten?

Kata: Istengyermeki állapotot, aki partnere az Istennek.

János: Aki nem az énjéhez ragaszkodik, hanem *Ő*hózzá, vagyis azt mondja, hogy én az vagyok, akivé teszel. Nincs ragasztás, nincs ragaszkodás, nincs meghatározás, nincs megkötöttség az énemmel, hanem szabaddá váltam tőle. Kata, te jössz.

*„A halál és születés egy pár.
Nem a halál, s az élet.
Itt téved a lélek, ha fél,
MERT AZ ÉLET ÉL ÖRÖKKÉ.” (43.b.)*

János: Milyen halálról és születésről beszél jelen esetben.

„Halál és születés egy pár.”

Annamari: Innen nézve halál, onnan nézve születés. Ugyanaz a pillanat. Nem?

János: Igen, csak most nem ez volt a kérdés. Tehát milyen értelemben beszél a születésről és a halálról?

Kata: Aki anyagtestben gondolkodik.

János: Igen. Biológiai értelemben az anyagtest születéséről. Jelen világunkban a születés és a halál az együtt jár, egy pár. A hétköznapi ember gondolkodásában szükségszerűen együtt jelenik meg. Fordít az angyal és azt mondja a valóságban nem így van.

*„A halál és születés egy pár.
Nem a halál, s az élet.
Itt téved a lélek, ha fél,
MERT AZ ÉLET ÉL ÖRÖKKÉ.” (43.b.)*

János: Mondhatom-e, hogy azt mondja, nincs halál.

Igen.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Az első két sor a látható világ viszonylatában van megfogalmazva, a következő három sor pedig, a láthatatlan világ viszonylatában.

János: Köszönöm, gyönyörű. Mehetünk tovább. A. Kati a következőt.

„(Lili felé, kinek születésnapja közeleg:)

Tenéked szól az üzenet.

Szüless meg GYERMEK,

mert már lehet!

Már szorít az anyaöl.

Lépj ki, mert megöl!

Ne késs!

A rés szűk, de enged.

Szüless meg, GYERMEK!”(75. b.)

János: Kétszer jelenik meg ez a kijelentés, hogy: *Szüless meg GYERMEK*. Mit jelent ez, milyen gyermek, így is megfogalmazhatjuk.

Márti: Az Új gyermek szülessen meg.

János: Tudunk-e még valamilyen jelzőt mondani erre?

Kata: Szellemi állapotra vonatkozóan.

János: Eggyel kibővíteném, hogy az Istengyermekek, gyermek. A gyermek mit jelent?

Nyitott.

János: A nyitottságot jelzi.

Márti: A fejlődésre való készségeket.

János: Azt mondja Lilinek a születésnapja vonatkozásában: *Szüless meg!* Jézus is mondja az evangéliumban, hogy gyermekem. Felnőttként, felnőttnek. Tehát az összetartozást is jelzi, mint az anya, mint apa és gyermek kapcsolatát is jelzi.

„*mert már lehet!*”

János: Miért lehet?

Annamari: Mert már abban az állapotban van.

János: Mert a kapcsolatunkban, a tanulásunkban való előrehaladásban már tartunk ott.

*„Már szorít az anyaöl.
Lépj ki, mert megöl.”*

János: Itt a sürgetés van jelen, hogy ne várjon.

„A rés szűk, de enged.”

János: Milyen résről beszélhet?

Márti: Keskeny az az út, amit Jézus mond.

A. Kati: A szülőcsatorna, amin át kell jutni.

János: Ez, mint egy hasonlat és arra enged következtetni. De van más rés is az angyalnál. A 28 beszélgetés Gittával szövegében a következő jelenik meg:

„Az ember feladata, hogy rést üssön a gömbön, amiben él.”

János: Mi ez a gömb, amiben él Gitta, mint csirkének a tojáshéj?

Annamari: Az ő világa.

János: A saját világa, amit ő alakított ki. Így van. Megint az énnél vagyunk. Ezen a régi énen kell rést ütni ahhoz, hogy kiszabaduljon onnan és szabad legyen.

Mitől?

Az éntől.

János: Végsősoron nem az vagyok, aki most vagyok vagy az előző életemben voltam és az sem, aki a következő életemben leszek, hanem ezeknek a teljes összessége.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Márti: A végeredmény, hogy az Isten kapcsolatában hol tart.

János: Igen.

Marika: Visszamenőleg odáig, amikor legelőször megszülettem?

Annamari: Persze.

János: Még egyszer mondom, hogy én nem vagyok kezdettel rendelkező. Kezdet nélküli vagyok. Nincs első.

Marika: Igen, mert a lehetőség benne volt az Istenben.

János: Igen. Így most eléggé messze megyünk a hétköznapi gondolkodástól. Ezt csak azért mondom, hogy ezekben az új fogalmakban gondolkodva, tudjuk jól megragadni azt, hogy mit akar tanítani az angyal például ezzel a réssel kapcsolatban. Mondhatjuk azt, hogy ha ebből az én tömbökből ki tudok lépni, mert rést ütöttem rajta, akkor, mint istengyermek tudok megszületni.

Annamari: Bejön a fény.

János: Inkább kimegyek a fénybe, mert azt mondja:

„Lépj ki, mert megöl.”

János: Tehát az, aki megmarad az én tudatában, az valójában él vagy halott?

Márti: Halott, mert Isten nélkül van.

...

János: Az Isten nem a Marikával akar találkozni, hanem a benned lévő önmagával. Van-e kérdés, kijelentés, gondolat?

Nincs.

János: Mehetünk tovább. Marika, te olvasol.

- „A „segítő” nem segítetik.

Az erő, mi telít, elég.

Nem segítlek.

Szüless meg!”

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Miért nem segít?

Márti: Az a tanítás, amit idáig kapott, úgy látja az angyal, hogy ezzel már teli van és több nem fér már bele.

János: Igen.

Kata: Eszembe jut az a hasonlat, amikor a bábból lepke lesz. Ha az ember belenyúl, segít megszületnie, akkor nem fog tudni kialakulni az az új énje, az az új állapota, amivé válnia kell. Ezt önerőből kell megtennie.

Annamari: „*Helyetted semmit.*” *Tanítja* a Hang.

János: Pontosan.

Ivett: Nekem az jutott eszembe, amikor Jézus leszúrja a tanítványait, hogy: „*Még mindig nem értitek azt, amit mondok.*” Tehát elvárta volna tőlük, hogy már ott tartanak, a másik pedig, amikor a kenyérszaporításnál azt mondja, hogy: „*Adjatok nekik ti enni.*”

János: Amit meg tudtok tenni, azt nektek kell megtenni. Nem azt mondja, hogy majd én megszüllek benneteket, hanem azt, hogy: Szüless meg. Felszólít, hogy te szüless meg, ez rajtad múlik. Ebben ők nem tudnak segíteni, ebben még az Isten sem tud segíteni, mert ez rajtad múlik. Ez megint azt a gondolatot hozza elő, hogy az Isten felé való utunkon mindig szükséges az, hogy mi döntsünk mellette. Az Isten soha nem fog bennünket a saját képére formálni, a mi akaratunk, a mellette való döntésünk nélkül.

Ivett: Nincs kívülről befelé.

Kata: Ugyanakkor ennek a megélésének mind az a tartalma, akár szellemi vonatkozásban, akár az a folyamat, amin keresztül megy az emberi szellem, az egyben egy hatalmas éltető erő is.

János: Így van. Folytasd Annamari.

„A születés nemcsak kezdet, a születés vég.”

János: Hogyan értjük ezt?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: A réginek a vége.

Marika: Milyen réginek a vége?

Kata: Aki előtte voltál.

János: Annak, aki előtte voltál, az előző énednek a vége.

Ivett: A bábállapotnak vége, már pillangó vagy.

János: Újjászületésről van szó, és az új csak akkor jelenik meg, ha a régit elhagyod.

Marika: Ez egybevág azzal, amikor arról beszéltünk, hogy tulajdonképp minden nap újjászületünk.

János: Az egy más kérdés, hogy milyen területei vannak az újjászületésnek, most maradjunk annál az újjászületésnél, amiről az angyala tanít. Folytasd Annamari.

*„A régi lét, s az új között
van egy zsinór, mi összeköt.
Szakítsd el, Újszülött!
Magadtól szabadulj!”*

János: Mi a régi lét és mi az új? Az új lét amire az angyal tanít, a nagybetűs ember léte, a nagybetűs ember felé való haladás, fejlődés. A régi lét, ami az új előtt volt az angyal ismerete nélküli régi lét, mert én ide sorolom a vallásban élőket is, mert azok is a régi lét hordozói. Az új létet mondhatom-e, hogy csak az angyal ismerteti meg velünk, csak az angyal tanítása által tudjuk megismerni.

Kata: Új szellemi létállapot.

János: Igen, mert a mi számunkra ez a teteje az újjászületésnek. Ennél többel nem tudunk találkozni, ami nem jelenti azt, hogy nem fogunk majd.

„Van egy zsinór, mi összeköt.”

János: A régi lét és az új lét között. Mi az?

Annamari: Az énem.

János: Az is, és az énem melyik része, a régi vagy az új? Mi benne vagyunk-e már az új létben?

Kata: Igen.

János: Benne vagyunk-e a régi létben?

Marika: Abban is benne vagyunk.

János: Mondhatjuk, hogy még abban is.

Ivett: Ez nem az a száz kötél, ami az embert a földhöz húzza, aminek a másik vége az Istenhez vezet? Abban benne van a régi és az új is.

János: Igen az is. A megkötözöttségek is.

„Van egy zsinór, mi összeköt.”

Márti: Ami ragaszkodik a régihez.

Ivett: Ami átalakulóban van az emberben.

Kata: A régi istenkép, a régi teremtés kép.

János: Mást mondok a régi gondolataink, érzéseink, emlékeinek, a ragaszkodás. Az angyal ezt egy zsinórként fogalmazza meg.

Ivett: Az ember a régít váltja le, az alakul át az emberben.

János: Onnan indultunk el, hogy mi már bizonyos értelemben újak is vagyunk. Egyet értettünk ebben?

Igen.

János: De bizonyos mértékig, még régiiek is vagyunk. Összeköt-e még bennünket valami a régivel, összeköti-e az újat a régivel? Hiszen az újjal ismerkedünk, a régít meg ismerjük.

Kata: Az jutott eszembe amikor azt mondja az angyal, hogy: „Az ember kapta a tudatot”. Az a tudat, ami meghatároz engem, meghatározza az Istennel való kapcsolatomat és mindazt, amit én magamról gondolok. Amit az előbb is beszéltünk az énnel kapcsolatban.

János: Igen, én kerültem most a tudatot. Ha el tudjuk fogadni, hogy ez fogja kifejezni, jelezni az érzéseink, az emlékeink, a megszokásaink, az én történeteim, az én álmaim, ami mind -mind a tudatnak a terméke. Hiszen az a kisgyermek, aki a résből való kimenetel által megszületik, azt már nem a tudata fogja jellemezni, és a tudat nem az értelem, hanem a gyermeki mivolta. Az Istenre hagyatkozás teljessége fogja jellemezni. Azt mondja az angyal, hogy az eredeti ösztönt, amivel az ember rendelkezett, azt a tudat rontotta meg, az éntudat. Azzal, hogy én vagyok, azzal azt fogalmaztam meg, hogy én külön vagyok és külön van az Isten. Ez a tudatom által született meg, ez az éntudat. Van-e az állatnak éntudata?

Nincs.

János: Tehát nincs az állatnak öntudata, ezzel csak az ember rendelkezik, ami jelen esetben azt jelenti, hogy ez az én tudat a régi és az új tudat között, mintegy zsinór jelenik meg. Az új még nem tudott teljes mértékben megjeleníteni, a régit pedig még nem tudjuk teljesen elhagyni. Ebben az állapotban vagyunk?

Igen.

„Szakítsd el!”

Annamari: Szerintem azért kell elszakítani, mert a régi kényelmes és megszokott, az újért meg küzdeni kell. Óhatatlan, hogy az embert visszahúzza.

János: Az angyal tanításában mi a megszokott?

A halál.

János: Figyelj! A halál. Nagyon egyértelműen fogalmazza meg.

A. Kati: Itt is mondja, hogy: „Lépj ki, mert megöl.”

János: Tehát ez azt jelenti, hogy a régi énedtől tényleg távolodj el, szakítsd el, vedd tudomásul, hogy már te nem az vagy. Nem tudja az újjászületés

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

teljességét átadni neked, ennek a gondolatát, ennek a megélését átadni neked, amíg jelen van a régi is. Amíg valamilyen úton-módon, ragaszkodik az ember a régihez, kapaszkodik bele. Bizonyos értelemben ez nem meglepő, mert ki vagyok én, az vagyok, aki vagyok.

Marika: Aki voltál eddig.

János: Az már nem vagyok, mert az már nincs. Az csak az emlékeimben van, de a valóságban nincsen.

Kata: Átalakult.

János: Nem múlt el, mint emlék átalakul úgy, ahogy a Kata mondja. És mivel átalakult, ezért már nincs. Nem múlt el, csak átalakult.

Kata: Más minőség van helyette.

János: Te nem az vagy, mint aki tizenhatéves korodban voltál, mert az már nincs. Átalakult. Már nem tudsz az lenni, képtelen vagy rá. Mindez azt jelenti, hogy magadtól szabadulj, a régi önmagadtól, amit még meghatározónak érzel. Az ember amikor visszagondol arra, hogy negyvenéves korában mit csinált, azt mondja, az is én voltam. Igaz ez a mondat?

Deti: Igaz.

János: Nem igaz, most mondja, hogy:

„Magadtól szabadulj!”

János: Az a jelenlegi én nem voltam ebben a vonatkozásban. Szakadj el a régitől. Ez azt jelenti, hogy már ne határozzon az meg téged.

Deti: De attól még az én voltam és az is bennem van.

János: Ettől kell elszakadni, hogy az is bennem van.

Marika: De hát, bennünk van.

János: Még egyszer, arra szólít fel, hogy attól szakadj el! Nem tud az új teljességében megjelenni addig, amíg a régi bármilyen módon benned van.

A. Kati: Éppen ezért nehéz, szinte lehetetlennek tűnik.

János: Senki nem mondta, hogy könnyű. Ha egyszer az angyal arra szólítja fel, hogy: „*Szakítsd el!*” Mikor szakítsd el? Most. „*Újszülött, magadtól szabadulj.*” Minden látásmód kérdése. A kérdés: hogyan, kinek, és minek látod önmagad. Minden látásmód kérdése. Láthatód-e másnak magadat?

Kata: Csak rajtam múlik.

János: Rajtam múlik. Az angyal arra szólít fel, hogy lépd meg. Lépd meg ezt a váltást, nincs fejlődés nélkül. Ha nem teszed meg hiába tanítalak, hiába csinálom neked a fejlődést, a változást, az újat, hiába csinálom a valóságos fényt.

Ildikó: Igen, ez nagyon felemeli az újnak a jelentőségét.

János: Ezzel azt is állítja-e az angyal, hogy képes vagy rá?

Ildikó: Igen.

A. Kati: Amikor az angyal könyvet olvasom, sokszor azt hiszem, hogy én is képes vagyok rá.

Kata: Azt is mondja a tanításban, hogy: „*Nincs lehetetlen.*”

A. Kata: Rám jól hat, amikor olvasom és elhiteti velem, hogy képes vagyok rá.

János: Elhiteti veled, hogy meg tudod tenni.

Marika: És ha úgy érzem, hogy nem vagyok képes rá?

János. Nem az a kérdés, hogy te mit érzel.

Marika: De hát én érzem.

János: Teljesen mindegy.

A. Kati: Akkor is képes vagy.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Jézus mire tanít?

Ivett: Minden lehetséges annak, aki hisz.

János: Figyeljete! Minden. Minden lehetséges annak, aki hisz. Mi kell hozzá?

Marika: Hit.

János: De milyen hit?

Deti: Kételkedésmentes.

János: Kételkedésmentes hit és te folyamatosan kételkedsz a tanításban, önmagadban és mindenben.

Ivett: Szeretném kérdezni, hogy: „Szakítsd el újszülött!” Ez az, amit az előbb mondtam, hogy: „Száz kötéllel a földhöz van kötve.” Akkor ez azt jelenti, hogy az embernek ezt a száz kötelet kell elszakítania?

János: Egy picikét ez a „száz kötél” másról szól.

Ivett: Ez egy elég végleges.

János: A száz kötél az a súly. A súly az út. Az út maga az Isten, maga Jézus. Ez a számomra úgy értelmezhető, hogy mi Jézus útján járva, a feladataink súlyát hordozzuk. A súly, az anyagtest, amit magunkra vállaltunk itt a földön, amely feladatként jelenik meg abban az értelemben, hogy átszellemesíteni kell az anyagot. Tehát az a súly, amit anyagtestként magunkra vállaltunk, mert ezen az úton anyagtestben vagyunk és ezt az anyagtestet a bennünk lévő világgal együtt kell átszellemesítenünk. Ez a feladatunk. Tehát a száz kötél ez erről szól.

Ivett: Igen, mert ott pedig ellentétként az az egy szál.

János: Persze, mert azt is látni kell, hogy mindaz, ami itt súlyként jelenik meg, az is az Istenből van. Ha te súlyként éled meg, nehézségként és szabadulni akarsz tőle, akkor a kárhozatba fogsz kikötni. De ha áldásként éled meg ezt a súlyt és feladatként, akkor máris fölfelé fogod látni ezeket a köteleket.

Kata: Merre irányul a szemed. Itt az angyal azt látja, hogy eljött ez a pillanat és meg tudod tenni.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Nyilván az ember kételkedik önmagában. Ez azért furcsa, mert az angyal meg nem kételkedik benned, mert mindenki el fog jutni oda. Nem ebben az életében, de valamikor eljut, amikor képes megtenni minden további nélkül.

Ivett: Azért van talán súlya, hogy itt a kétség világában jussunk az egységbe.

János: Hozzá kell tennem, hogy azzal, hogy az angyal felszólítja itt Lilit, ez nem jelenti azt, hogy meg is történt, hogy a Lili megcsinálta. Nem erről szól a dolog. Arról szól, hogy felszólítja. Az evangéliumokban számtalan dologra szólítja fel Jézus az őt hallgatókat, amit nem tesznek meg, mégis felszólítja őket. Akkor hogyan értelmezzük ezt, hogy felszólít és mégsem teszik meg. Lili sem tudja megtenni.

Kata: Mégis azt tudatosítja bennünk, hogy képes vagy rá.

János: Pontosan. Képes vagy rá, ismerkedj meg vele. A hitednek fejlődni, gazdagodni kell?

Igen.

Kata: Erősítsd magad általa.

János: Erősítsük a hitünket, hogy legalább mustármag nagyságú hitet érjünk el. Ebben az életünkben sem fogjuk elérni, de majd valamikor el fogjuk érni.

Ivett: Ezzel, amiket itt mond, az embernek a távlatait is megnyitja.

János: Az Ember távlatait fogalmazza meg.

Ivett: Amit az ember elképzelt, hogy meg tudja csinálni, hogy az ember annál sokkal többet meg tudja csinálni. Jézus is mondott olyanokat, hogy ha hited lenne, a hegy belemenne a tengerbe. Senki nem csinálta meg, mégis elmondta Jézus, mert azt akarta, hogy értsék az emberek, mi mindenre képesek lennének.

János: Azt kérte, higgyetek Bennem. Megtették?

Nem.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Megtehetnék volna, de nem tudták megtenni. De felszólította őket, mert itt a megoldás, itt a jövő, itt van az, ami vár rád.

Ivett: Nikodémusnak is mondta, ha nem születesz újjá a saját testedben...

János: Bizony akkor nem mész be az Egek királyságába. Ezért mondja itt a végén, hogy az a születés, amely itt az újszülöttre vár, az nem vágy. Tehát nem az ember vágyán múlik, nem az Isten kegyelmén múlik, hanem a te benső szabadságodon. Tehát lehet, szabad. Az, hogy magadtól szabadulj, az egy felszólítás, hogy mire törekedj, mi a perspektívád, mi a lehetőséged. Gondoltál volna arra, hogy ezzel lehetőségként és feltételként majd találkozni fogsz?

Nem.

János: Ha Ő nem mondja el, akkor soha nem találkozik az ember ezzel, hogy mi az ő perspektívája.

Kata: Ezért új tanítás.

János: Ezért új tanítás.

Kata: Szükségszerű, hogy elhangozzon.

János: Ezért mindez, amit mond ez új. De a lehetőség, hogy ezt meg tudjuk csinálni az már most is itt van bennünk. A lehetőségnek mi a gátja, hol a gátja?

Mi, saját magunk.

János: Nyilván önmagunk, a látásmódunk, a ragaszkodásunk, a kapaszkodásunk a köteleink, a megkötöttségeink, az emlékeink, a hangulatunk, az érzéseink, az éntudatunk, ez mind -mind akadályja ennek.

Detti: De hát ettől is ember az ember, hogy ezekkel a dolgokkal rendelkezik.

János: Én ezt úgy fogalmaznám meg inkább a magunk gondolkodásában, hogy ez emberkezdet. Ez még nem az ember.

Ivett: Szerintem inkább a velejárója.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Ez is nagyon jó szó, hogy a velejárója, de az állapotát tekintve inkább emberkezdetnek, indulásnak nevezném.

Deti: De hát már hány ezer év eltelt ahhoz képest, hogy még csak indulás.

János: Nekünk soknak tűnik ez a hány ezer év, de az időtlenségből tekintve ez felejthető. Az időnk nagyon eltelt. Még egy mondat, Márta te jössz.

„Mert örök születés van, örök szerelem.”

János: Mit akar ezzel megfogalmazni?

Márta: Ez az egésznek a lényege.

János: Így van. Az nem egy egyszeri aktus, nem egy esemény, hanem folyamatos. Ahogyan mi erről most beszélgetünk, ebben a kérdésben mondhatjuk-e magunkat újjászületetteknek?

Igen.

Ivett: Minden gondolat egy új születés.

János: Nem minden gondolat, hanem minden felismerés egy új születés. De akkor felismerés, ha az, önmagammá tud válni.

Kata: Itt gyakorlatilag a Mária szerep jön be, ami, mint szeretet és szerelem, aminek a „vége” az értelem, ami már bennünk létre tud jönni. Értelem alatt a Fény által való vezetés útját értem, amikor már rá tudsz erre lépni és ebben a valóságban, a létezés örömeiben élsz.

János: Azt tenném hozzá, hogy nem az az értelem, amit hétköznapi értelemben használunk, fogalmazunk meg, hanem a szellem értelme, ami felfoghatatlanul más és több, mint amit mi annak nevezünk.

Kata: Ez csak szabadságban születhet meg.

János: Eddig jutottunk, a jövőhéten innen folytatjuk.

Deti: Van egy mondatom, amin megakadtam. Az Isten a bennem lévő önmagával akar találkozni, nem az énemmel, nem a Cs. Dettivel.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Az anyagvilágban találkozunk azzal, hogy a homeopátia azt jelenti, hasonlót a hasonlóval. Így tud az egység létrejönni.

János: Egyetlen egy kezdő mondatom van, az Isten nem ember. A következő alkalommal innen folytatjuk.

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Tóth Katalin

Szerkesztette: Petróczi István